

Uppsala tingsrätt
Box 1113
751 41 Uppsala

Stockholm den 11 juli 2008

Ansökan om stämning enligt lag (2002:599) om grupprättegång

Gruppföreträdare:

Olivia Rozum
[Adress utelämnad här]

Ombud för gruppföreträdaren:

Jur. kand. Clarence Crafoord
Jur. kand. Gunnar Strömmer

Centrum för rättvisa
Box 2215
103 15 Stockholm

Tel: 08-693 03 80
Fax: 08-693 03 89

Svarande:

Sveriges lantbruksuniversitet
Box 7070
750 07 Uppsala

Saken:

Grupptalan; skadestånd

I egenskap av ombud för Olivia Rozum får vi härmed ansöka om stämning på staten och anföra följande.

Yrkanden

1. Olivia Rozum yrkar att Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) ska förpliktas att till henne och till var och en av de i Bilaga 1 och Bilaga 2 upptagna gruppmedlemmarna utge 100 000 kronor, jämte ränta enligt 4 och 6 §§ räntelagen (1975:635) från dagen för delgivning av stämningsansökan till dess betalning sker.
2. Olivia Rozum yrkar ersättning av SLU för sina rättegångskostnader med ett belopp som kommer att anges senare.

Grund

3. SLU har i samband med antagningen till veterinärprogrammet höstterminen 2006 missgynnat Olivia Rozum och de gruppmedlemmar som har upptagits i Bilaga 1, genom att behandla dem sämre än sökande av manligt kön. Missgynnandet har uteslutande grundats på Olivia Rozums och gruppmedlemmarnas könstillhörighet. SLU har på motsvarande sätt missgynnat de gruppmedlemmar som har upptagits i Bilaga 2 i samband med antagningen till veterinärprogrammet höstterminen 2007. Behandlingen av gruppmedlemmarna står i strid med diskrimineringsförbudet i 7 § lagen (2001:1286) om likabehandling av studenter i högskolan (likabehandlingslagen). Gruppmedlemmarna har därför rätt till skadestånd enligt 13 § likabehandlingslagen.

Bakgrund

4. Veterinärprogrammet vid SLU i Uppsala är den enda veterinärutbildningen i Sverige. Utbildningen omfattar 330 högskolepoäng, motsvarande fem och ett halvt läsår, och leder till en veterinärexamen.
5. Samtliga gruppmedlemmar är kvinnor. Höstterminen 2006 respektive 2007 sökte de till veterinärprogrammet i folkhögskolekvoten och hade högsta omdöme (4.0). Folkhögskolekvoten tilldelades tre av 85 studieplatser (2006) respektive fem av 100 studieplatser (2007). Samtliga platser gick till sökande av manligt kön. Sökande av manligt kön som inte tilldelades en plats efter det andra urvalet placerades högst upp på reservlistorna (Bilaga 3 och Bilaga 4).
6. Sökandetrycket till veterinärprogrammet är stort. Eftersom antalet sökande med högsta betyg är fler än antalet tillgängliga platser måste man använda sig av ytterligare urvalskriterier för att fördela platserna. SLU har uppdragit åt Verket för högskoleservice (VHS) att genomföra urvalet.
7. Som första urvalskriterium efter betygsurvalet tillämpade SLU positiv särbehandling av sökande tillhöriga underrepresenterat kön. I SLU:s antagningsordning anges således att om två eller flera sökande har samma betygspoäng ska platsen i första hand gå till sökande av underrepresenterat kön (Bilaga 5). Ett kön betraktas som underrepresenterat om det representeras av mindre än 50 % av det totala antalet behöriga sökande, enligt VHS urvalssystem, NyA (Bilaga 6). Höstterminen 2006 var andelen behöriga kvinnliga sökande 85 % och höstterminen 2007 var motsvarande andel 90 %.
8. Den positiva särbehandlingen har skett genom så kallad viktad lottning. Viktad lottning innebär att platserna lottas bland sökande med högsta betyg men att det underrepresenterade könet ges en större vinstchans. Denna ökade vinstchans står i omvänd proportion till det underrepresenterade könets andel av den totala andelen behöriga sökande (se Bilaga 7). Höstterminen 2006 innebar detta att männen som grupp

gavs 85 % chans att tilldelas en studieplats genom lottningen, eftersom andelen behöriga manliga sökande var 15 %.

9. I folkhögskolekvoten har den viktade lottningen alltså inneburit att män har fått företräde framför kvinnor och, som en konsekvens av detta, att inga kvinnor har antagits. Resultatet av den viktade lottningen blev följande:

Sökande och antagna med högsta folkhögskolebetyg (4.0)				
Termin	Sökande kvinnor	Antagna kvinnor	Sökande män	Antagna män
2006	39	0	16	3
2007	61	0	18	5

10. Gruppmedlemmarna består, med det undantag som redovisas i punkt 12, av de kvinnor som sökte till folkhögskolekvoten med högsta betyg 2006 och 2007 men som efter avslutad antagning slutade på reservplats. Den viktade lottningen har inneburit en otillåten könsdiskriminering av samtliga gruppmedlemmar. Olivia Rozum och de gruppmedlemmar som finns upptagna i Bilaga 1 sökte inför höstterminen 2006. Gruppmedlemmarna i Bilaga 2 sökte inför höstterminen 2007. Vissa gruppmedlemmar har sökt både 2006 och 2007 och tas då endast upp i Bilaga 1.
11. SLU har från och med höstterminen 2008 beslutat att använda ett särskilt vårdprov som första skiljekriterium, vilket, jämfört med att endast tillämpa viktad lottning vid urvalet, är ett förfarande som mer stämmer överens med de krav som EG-rätten ställer. Detta utvecklas nedan, se punkterna 33 ff.
12. En av de diskriminerade kvinnorna, Hanna Svederborn, är för närvarande undantagen från förevarande gruppmedlemmar. Skälet till det är att hon företräds av Jämställdhetsombudsmannen (JämO) i ett ärende som rör samma fråga som förevarande mål. Hanna Svederborn anmälde SLU till JämO för otillåten könsdiskriminering i samband med antagningen 2006. JämO beslutade den 16 juni 2008 att ställa sig bakom Hanna Svederborns anmälan och begär nu 100 000 kronor i allmänt skadestånd av SLU (Bilaga 8). JämO har en lagstadgad skyldighet att i första hand försöka nå en förlikning. Kommer man inte överens avser JämO att väcka talan mot SLU vid Uppsala tingsrätt. Enligt JämO kommer förhandlingar sannolikt att inledas i slutet av augusti och talan i tingsrätt ska väckas senast den 26 september 2008. Undertecknade företrädde Hanna Svederborn inför JämO och är alltså hennes ombud.
13. Som kommer att utvecklas i det följande anser Olivia Rozum att grupprättegången bör handläggas gemensamt med en eventuell rättegång i Hanna Svederborns fall.

Utveckling av rättsliga grunder

14. Den fråga som aktualiseras i förevarande mål är om den könsdiskriminering som gruppmedlemmarna har utsatts för i samband med antagningen till veterinärutbildningen kan anses utgöra ett tillåtet undantag från diskrimineringsförbudet i 7 § likabehandlingslagen. Enligt Olivia Rozum strider diskrimineringen såväl mot likabehandlingslagen som mot EG-rätten.

Allmänna utgångspunkter

15. Rätten till likställdhet inför lagen och skydd mot diskriminering är grundläggande mänskliga rättigheter som erkänns genom bland annat Förenta nationernas allmänna

förklaring om de mänskliga rättigheterna, Europakonventionen, EG-fördraget och vår egen regeringsform. Skyddet mot diskriminering har preciserats på skilda områden genom särskild lagstiftning. I likabehandlingslagen befästs grundsatsens giltighet på högskoleområdet.

16. Av 1 kap. 2 § första stycket regeringsformen framgår att den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde. Av paragrafens fjärde stycke framgår bland annat att det allmänna ska motverka diskriminering på grund av könstillhörighet.
17. Enligt 1 kap. 9 § regeringsformen ska domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör uppgifter inom den offentliga förvaltningen i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttä saklighet och opartiskhet. Dessa bestämmelser är grundläggande för svensk förvaltningstradition.
18. Eftersom det aktuella ärendet gäller antagning till universitetsstudier finns anledning att också erinra om vad som gäller vid tillsättning av statliga tjänster enligt 11 kap. 9 § andra stycket regeringsformen, nämligen att avseende ska fästas endast vid sakliga grunder, såsom förtjänst och skicklighet.

Diskrimineringen av gruppmedlemmarna strider mot likabehandlingslagen

19. Enligt 7 § första stycket likabehandlingslagen får en högskola inte missgynna en student eller en sökande genom att behandla honom eller henne sämre än högskolan behandlar, har behandlat eller skulle ha behandlat någon annan i en jämförbar situation, om missgynnandet har samband med könstillhörighet (diskrimineringsförbudet). Enligt lagmotiven är det tillräckligt att missgynnandet består i någon form av nackdel för den enskilde (prop. 2001/02:27, *Likabehandling av studenter i högskolan*, s. 90).
20. Av andra stycket i 7 § likabehandlingslagen framgår att förbudet inte gäller, om behandlingen är berättigad av hänsyn till ett särskilt intresse som uppenbarligen är viktigare än intresset av att förhindra diskriminering i högskolan (undantagsbestämmelsen).
21. Av 9 § likabehandlingslagen framgår att förbudet gäller när en högskola beslutar om tillträde till högskoleutbildning eller vidtar någon annan åtgärd som har betydelse för tillträdet.
22. Gruppmedlemmarna har i samband med antagningen till veterinärutbildningen vid SLU missgynnats genom att ha blivit sämre behandlade än sökande av manligt kön. Missgynnandet har bestått i att manliga sökande, genom den viktade lottningen, har givits en avsevärt större chans att tilldelas en utbildningsplats jämfört med gruppmedlemmarna. Nackdelen har uteslutande grundats på gruppmedlemmarnas könstillhörighet.
23. År 2006 var andelen manliga sökande 15 % och männen som grupp gavs således 85 % chans att tilldelas en utbildningsplats. Chansen för en enskild kvinnlig sökande att tilldelas en utbildningsplats sjönk till 2 % medan motsvarande chans för en manlig sökande ökade till 34 %. År 2007 var andelen manliga sökande 10 % och männen som grupp hade således 90 % chans att tilldelas en utbildningsplats. Chansen för en enskild kvinnlig sökande var då 1,3 % medan enskilda manliga sökande hade 50 % chans. Gruppmedlemmarna har därigenom diskriminerats i den mening som avses i 7 § första stycket likabehandlingslagen.
24. Den första fråga som måste besvaras i målet är om diskrimineringen av gruppmedlemmarna kan rättfärdigas med tillämpning av undantagsbestämmelsen i 7 § andra stycket likabehandlingslagen.
25. Diskrimineringsförbudet och undantagsbestämmelsen i likabehandlingslagen har varit föremål för domstolsprövning i de så kallade Uppsala-, Örebro- respektive Karlstadmålen.

I Uppsalamålet (NJA 2006 s. 683), som handlade om etnisk kvotering i samband med antagning till juristutbildningen, fälldes Uppsala universitet för otillåten diskriminering. Universitetet hade förbehållit ett visst antal studieplatser åt sökande med två utlandsfödda föräldrar och därigenom missgynnat sökande med annan bakgrund. På motsvarande sätt fälldes Örebro universitet och Karlstads universitet för otillåten diskriminering när utbildningsplatser hade förbehållits manliga sökande (Örebro tingsrätts dom den 30 april 2007 i mål nr T 4677-05 m.fl. samt Värmlands tingsrätts dom den 11 maj 2007 i mål nr T 5945-05 m.fl; domarna överklagades inte).

26. Den form av positiv särbehandling som tillämpades vid Uppsala, Örebro respektive Karlstads universitet skiljer sig från den som har tillämpats av SLU i förevarande mål: SLU har inte på förhand förbehållit platserna i folkhögskolekvoten åt män. Däremot har det praktiska resultatet av den positiva särbehandlingen fått samma resultat som om så hade varit fallet. Man kan beskriva det som en de facto-kvotering.
27. I Uppsalamålet uttalade Högsta domstolen att en allmän utgångspunkt för tolkningen av undantagsbestämmelsen i 7 § andra stycket likabehandlingslagen är att "ett ingripande undantag från en viktig huvudprincip bör komma till tydligt uttryck i lagen och tillämpas restriktivt. Mot den bakgrunden kan den aktuella bestämmelsen ges en sådan tolkning [att positiv särbehandling skulle vara tillåten, vår anmärkning] endast om det föranleds av sambandet med den övriga diskrimineringslagstiftningen eller vinner klart stöd av lagmotiven".
28. Den statliga Diskrimineringskommittén har nyligen analyserat rättsläget utifrån dessa utgångspunkter i samband med förslaget till en ny diskrimineringslag (SOU 2006:22, *Ett starkare skydd mot diskriminering*). Kommittén anförde sammanfattningsvis: "En tolkning av lagen om likabehandling av studenter i högskolan som innebär att lagen medger positiv särbehandling har inte fog för sig". (s. 675)
29. Även regeringen har kommit till samma slutsats i propositionen till den nya diskrimineringslagen: "Det nuvarande undantaget i lagen om likabehandling av studenter i högskolan för 'ett särskilt intresse som uppenbarligen är viktigare än intresset av att förhindra diskriminering i högskolan' bör inte flyttas över till den nya lagen. Den bestämmelsen kan inte anses utgöra en bestämmelse om positiv särbehandling och den är inte heller förenlig med det snäva utrymme för undantag som artikel 2.6 i likabehandlingsdirektivet ger för s.k. verkliga och avgörande yrkeskrav vid sidan av den speciella bestämmelsen om positiv särbehandling." (prop. 2007/08:95, *Ett starkare skydd mot diskriminering*, s. 207)
30. Enligt Diskrimineringskommittén och regeringen saknas det alltså lagliga möjligheter för en högskola att tillämpa positiv särbehandling i samband med antagningen. Diskrimineringen av gruppmedlemmarna kan således inte rättfärdigas med tillämpning av undantagsbestämmelsen i 7 § andra stycket likabehandlingslagen.
31. Av 7 kap. 12 § (tidigare 7 kap. 10 §) högskoleförordningen (1993:100) framgår att vid i övrigt likvärdiga meriter får urval göras med hänsyn till kön i syfte att förbättra rekryteringen av studenter från underrepresenterat kön. Denna förordningsbestämmelse kan emellertid inte ges företräde framför diskrimineringsförbudet i likabehandlingslagen. Denna självklarhet underströks av Högsta domstolen i Uppsalamålet och av regeringen i propositionen till den nya diskrimineringslagen (se a. prop. s. 205): "Regleringen i högskoleförordningen är dessutom under alla omständigheter inte tillräcklig för att tillgodose behovet av främjandeåtgärder ens på högskoleområdet. En ordning där diskrimineringsförbud anges i lag, och vad som kan uppfattas som ett undantag från förbudet regleras i en författning av lägre dignitet, är inte förenlig med den

normgivningsordning som gäller enligt 8 kap. regeringsformen. Undantaget måste alltså framgå av lagen.”

32. Sammanfattningsvis kan man konstatera att varken undantagsbestämmelsen i 7 § andra stycket likabehandlingslagen eller bestämmelsen i 7 kap. 10 § högskoleförordningen kan rättfärdiga den könsdiskriminering som gruppmedlemmarna har blivit utsatta för. Det är alltså fråga om en otillåten diskriminering.

Diskrimineringen av gruppmedlemmarna strider mot EG-rätten

33. I förevarande fall strider diskrimineringen också mot EG-rätten. I vilken mån och på vilka villkor som positiv särbehandling får tillämpas bestäms ytterst genom det så kallade likabehandlingsdirektivet (direktiv 76/207/EEG, ändrat genom direktiv 2002/73/EG). Artikel 2.8 i likabehandlingsdirektivet anger att en medlemsstat får behålla eller besluta om åtgärder inom ramen för artikel 141.4 i EG-fördraget för att i praktiken säkerställa full jämställdhet mellan kvinnor och män.
34. Enligt artikel 141.4 får principen om likabehandling inte hindra en medlemsstat från att behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för det underrepresenterade könet att bedriva en yrkesverksamhet eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären i syfte att i praktiken säkerställa full jämställdhet i arbetslivet mellan kvinnor och män.
35. EG-domstolen har i sin praxis beträffande likabehandlingsdirektivet uppställt ett antal villkor som måste vara uppfyllda för att det ska vara tillåtet med positiv särbehandling. Denna praxis har i de flesta fall handlat om positiv särbehandling i arbetslivet och inte i högskolan. Av förarbetena till likabehandlingslagen framgår emellertid att det är tänkt att denna praxis ska vara vägledande även på högskoleområdet. Regeringen hänvisar också till denna praxis som tolkningsunderlag för undantagsregelns tillämpningsområde (se hänvisningen till Abrahamsson-domen i prop. 2001/02:27 s. 91). Det anges också att avsikten med likabehandlingslagen är att ”ge studenterna en skyddsnivå som ligger i paritet med arbetstagares” (a. prop. s. 23).
36. De villkor som EG-domstolen har ställt upp för att positiv särbehandling ska vara tillåtet är följande:
- när två arbetssökande, arbetstagare etc. har lika eller nästan lika meriter. Om det råder en påtaglig skillnad mellan till exempel två personers meriter eller personliga kvalifikationer är positiv särbehandling inte tillåten,
 - så länge en egenskap som till exempel kön eller etnisk tillhörighet inte är automatiskt eller ovillkorligt avgörande, utan en objektiv bedömning görs av till exempel en arbetssökandes alla meriter och personliga förhållanden där även icke-traditionella meriter får vägas in, och
 - om särbehandlingen står i proportion till ändamålet (se prop. 2007/08:95 s. 166 f.).
37. Eftersom fråga i förevarande fall är om positiv särbehandling vid lika meriter aktualiseras endast de två senare villkoren. För det första kan man konstatera att den viktade lottningen inte har föregåtts av en objektiv bedömning av sökandens alla meriter och personliga förhållanden. Till grund för EG-domstolens synsätt på likabehandlingsprincipen ligger att man vid tillsättning av tjänster och andra urval alltid ska välja den person som har bäst sakliga meriter och personliga förutsättningar. Könstillhörighet får endast användas som en sista utslagsgivande faktor, om det är omöjligt att i det enskilda fallet skilja två sökande åt. Någon sådan helhetsbedömning har inte skett i samband med det aktuella urvalet till veterinärutbildningen. Tvärtom synes sökandenas könstillhörighet ha varit automatiskt och ovillkorligt avgörande för att få en fördel i lottningsförfarandet.

38. För det andra kan man konstatera att den positiva särbehandlingen i det aktuella fallet inte heller framstår som proportionerlig. Regeringen har sammanfattat proportionalitetsprincipens innebörd på följande sätt (a. prop. s. 168):
- ”Att ett beslut om positiv särbehandling ska stå i proportion till ändamålet kan karakteriseras som en avvägningsnorm. Om målet – t.ex. en viss andel av arbetsstyrkan med visst kön – nästan är uppfyllt bör alltså positiv särbehandling användas med försiktighet. I kravet på proportionerlighet ligger att de åtgärder som är aktuella inte ska vara mer ingripande än vad som behövs. Här spelar graden av underläge eller utsatt position en viktig roll. Ju högre grad av underläge eller eftersatt position för de som tillhör den aktuella gruppen, desto större grad av positiv särbehandling är tänkbar.”
39. För att avgöra om den positiva särbehandlingen vid SLU har varit proportionerlig måste man alltså beakta om och i vilken mån det föreligger en underrepresentation av något kön. Som har framgått ovan är positiv särbehandling tillåten enligt EG-rätten endast när det behövs för att säkerställa jämställdhet i *arbetslivet*. För att avgöra frågan om proportionalitet måste man således beakta könsfördelningen på arbetsmarknaden.
40. Av den bilagda tabellen framgår att veterinäryrket sedan 1960-talet har varit mansdominerat (Bilaga 9). Från att ha varit 4 % år 1960 har andelen kvinnor sakta ökat, och 2002 var andelen kvinnor 51 %. I SOU 2004:43, *Den könsuppdelade arbetsmarknaden*, s. 84, kommenteras utvecklingen på följande sätt: ”Den största ökningen av kvinnor hade skett i veterinär- och optikeryrket samt i psykologyrket. De två tidigare är nu könsbalanserade medan psykologyrket skiftat från mansdominerat till könsbalanserat till kvinnodominerat.”
41. År 2004 bedömde alltså en statlig utredning att veterinäryrket, efter att under årtionden ha varit mansdominerat, numera är att betrakta som könsbalanserat. Under sådana förhållanden är det naturligtvis varken motiverat eller proportionerligt att tillämpa positiv särbehandling, vilket i sig gör att antagningen vid SLU har stått i strid med EG-rätten.
42. En annan aspekt att beakta vid proportionalitetsbedömningen är vilka konsekvenser den positiva särbehandlingen får för sökande som inte tillhör det underrepresenterade könet. I förevarande fall kan man konstatera att den viktade lottningen har inneburit att endast manliga sökande har antagits i folkhögskolekvoten. Eftersom veterinärutbildningen vid SLU i Uppsala är Sveriges enda veterinärutbildningen har kvinnor med folkhögskolebetyg i praktiken varit helt avskurna från möjligheten att utbilda sig till veterinärer. Under sådana omständigheter är det enligt EG-domstolens praxis inte proportionerligt att tillämpa positiv särbehandling (se EG-domstolens dom i målet Georg Badeck m.fl., C-158/97, REG 2000 s. I-1875, punkt 53).
43. SLU har inte heller visat att positiv särbehandling är den minst ingripande åtgärden för att korrigera underrepresentationen av män på utbildningen. Den grundläggande orsaken till männens underrepresentation är att det är få manliga sökande. Att ge de få män som söker till veterinärutbildningen företräde är inte en ändamålsenlig metod för att i praktiken säkerställa full jämställdhet i arbetslivet (jfr artikel 141.4 i EG-fördraget).
44. Sammanfattningsvis står det klart att diskrimineringen av gruppmedlemmarna också strider mot EG-rätten. Urvalssystemet har i praktiken givit manliga sökande automatiskt och ovillkorligt företräde i folkhögskolekvoten. Könsbalansen på arbetsmarknaden synes inte vara sådan att positiv särbehandling framstår som proportionerligt. Konsekvenserna av särbehandlingen har också blivit alltför långtgående med beaktande av att kvinnor med folkhögskolebetyg i praktiken har avskurits från möjligheten att utbilda sig till veterinärer i Sverige.

Skadestånd

45. Till följd av den otillåtna diskrimineringen är gruppmedlemmarna berättigade till skadestånd enligt 13 § likabehandlingslagen.
46. Enligt förarbetena till likabehandlingslagen ska skadeståndet ha den dubbla funktionen att det skall avhålla från överträdelser samtidigt som det skall ge kompensation åt den som drabbats. Skadeståndet skall vara ägnat att säkerställa ett faktiskt och effektivt domstolsskydd, vara reellt avskräckande och stå i rimlig proportion till skadan (prop. 2001/02:27 s. 70 ff.).
47. I Uppsalamålet dömde Högsta domstolen ut 75 000 kronor var till de två diskriminerade sökandena. Som har anförts ovan har det faktum att veterinärprogrammet vid SLU i Uppsala är den enda veterinärutbildningen i Sverige fått allvarliga konsekvenser för gruppmedlemmarna. Trots att det inom högskolevärlden är känt att positiv särbehandling slår hårt mot sökande av det överrepresenterade könet i just folkhögskolekvoten (se VHS promemoria, Bilaga 10) har SLU inte uppmärksammat potentiella sökande om detta faktum. Om SLU hade gjort detta hade gruppmedlemmarna kunnat anpassa sig efter situationen och till exempel valt att komplettera sina gymnasiebetyg istället för att investera både tid och pengar i ett till tre år av heltidsstudier på folkhögskola.
48. Mot denna bakgrund, samt JämO:s bedömning av skadeståndets storlek i beslut av den 16 juni 2008 (se Bilaga 8), yrkar Olivia Rozum att tingsrätten ska tillerkänna henna och alla gruppmedlemmar 100 000 kronor var i skadestånd.

Förutsättningar för grupptalan

49. Målet är mycket väl lämpat att handläggas som en grupprättegång enligt lagen (2002:599) om grupprättegång.
50. Gruppen avser de kvinnor som med högsta folkhögskolebetyg (4.0) sökte till veterinärprogrammet vid SLU höstterminen 2006 och 2007 i folkhögskolekvoten men som efter avslutad antagning slutade på reservplats i denna betygskvot, med det undantag som redovisas i punkt 12. Olivia Rozum och de gruppmedlemmar som finns upptagna i Bilaga 1 sökte inför höstterminen 2006. Gruppmedlemmarna i Bilaga 2 sökte inför höstterminen 2007.
51. Gruppmedlemmarnas anspråk är indentiska både vad beträffar grunder och yrkanden; den diskriminering som ligger till grund för skadeståndsanspråken har drabbat alla gruppmedlemmar på precis samma sätt och skadestånden avser ideell skada som uppskattas schablonmässigt. Det finns överhuvudtaget inga individuella omständigheter i målet som påverkar bedömningen av grupptaleformens lämplighet.
52. Genom en grupprättegång får alla de kvinnor som har drabbats av den otillåtna diskrimineringen en möjlighet att få en verkställbar dom utan att det kräver några särskilda arbetsinsatser eller innebär några kostnadsrisker från deras sida.

Målets fortsatta handläggning

53. Som har berörts i punkten 12 ovan har JämO den 16 juni 2008 beslutat att begära skadestånd av SLU för en av de diskriminerade kvinnornas räkning (se Bilaga 8). Hennes anspråk omfattas därför inte av förevarande grupptalan. Olivia Rozum hemställer att tingsrätten avvaktar med att pröva förevarande mål i sak till dess det står klart om JämO avser att väcka talan mot SLU. Om JämO och SLU inte träffar en förlikning i ärendet kommer JämO enligt uppgift att väcka talan i domstol senast den 26 september 2008.

54. Olivia Rozum hemställer om att adressuppgifterna gällande [Namn utelämnat här] (Bilaga 1) och [Namn utelämnat här] (Bilaga 2), som inte är folkbokförda, ska inhämtas av domstolen från svaranden.
55. Olivia Rozum förbehåller sig rätten att vid senare tillfälle komplettera ansökan med muntlig och skriftlig bevisuppgift.

Stockholm som ovan,

Clarence Crafoord

Gunnar Strömmer

Bilagor

Bilaga 1: Gruppmedlemmar, sökande höstterminen 2006

Bilaga 2: Gruppmedlemmar, sökande höstterminen 2007

Bilaga 3: Reservlista, höstterminen 2006

Bilaga 4: Reservlista, höstterminen 2007

Bilaga 5: SLU:s antagningsordning

Bilaga 6: Utdrag ur manual avseende VHS antagningsystem, NyA, avsnitt 2.2.3

Bilaga 7: Beskrivning av systemet med viktad lottnings från VHS

Bilaga 8: JämO:s beslut den 16 juni 2008

Bilaga 9: Tabell över könsfördelningen på arbetsmarknaden för veterinärer

Bilaga 10: Utdrag ur VHS förstudie angående positiv särbehandling